

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra Skrifter i Udvalg

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 417.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller02val-shoot-idm140573401199312/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

- 66 *Hør du mig nu, Rasmus Müller* o. s. v. Begyndelsen af Grundtvigs Artikel »Om Tylten til Vedkommende« er henvendt til Prof. theol. Peter Erasmus Müller, der i »Dansk Litteraturlidende« havde optaget en Artikel, der forsvarede Tyltens Optræden. P. E. Müller kaldes her »en agtværdig Forfatter«. — *Et angbrystigt Udgangssøg*. Jvf.: Litteraturlidendens Skudsmaal Pag. 26. (Fors. Anm.). I et lille Skrift af dette Navn, hvormed Grundtvig i 1816 havde imødegaet P. E. Müllers Kritik af hans Prøver af Saxo og Snorre, karakteriserer han Recensentens Stil som »højtravende, stivbenede, angbrystige Udgangssøg« og kalder ham »trangbrystig«. Recensenten havde dadlet Oversætteren, fordi han i Gengivelsen af Saxos latinske Digt om Habors og Signes Kærlighed havde brugt det Udtryk, at den »skal mindes, selv naar Verden svales«, som ikke staar i Teksten. Hertil svarer Grundtvig, at »det gennemgløder Sangen, gennembryder alle Skranke, og leger under aaben Himmel som en tonende Lue, der kvæder om *Habors og Signes evige Bryllup*« (S. 20), og mener sig derfor berettiget til at kalde Recensenten »sin Sangs Skarpretter« (S. 25). — *Tilstaar, du est en Løgner*. »Jeg anser Prof. Müller for en Mand, der, naar Sandhed fordrer det, ej vil vægre sig ved den *Tilstaelse at have fejlet*«. — *Mig — — skænkede Historien Øje for Tidernes Tegn*, mig blev Magt givet til at pege paa alle de svundne Tidsaldre som en sammenkædet Vogn-Borg om Kirken, og til at løfte det Danske Folks hele Historie som en Skjold-Borg for Saga: for den historiske Orden paa Daners Mark«. — *En Lovtale paa fastende Hjærte*. Nr. 100 af Skilderiet, hvori sidste Halvdel af Grundtvigs Artikel er trykt, indledes med Digtet »Alvor«, hvori Baggesen takker Grundtvig for hans Bistand.
- 67 I Artiklen »Et lidet Bidrag« o. s. v.« siger Grundtvig, at han vilde skammet sig, hvis han ikke som nittenaarig Ungersvend skulde have ført Striden i det mindste *tolv Gange saa godt som hele Tylten*, og i sin Afhandling om Baggesen og Oehlenschläger i Danne-Virkes 4. Bind, at »havde han ikke vist *tusinde Gange mere poetisk Evne og Indsigt end de, da havde han saa godt som intet vist*«. —